

Neydi Anlatamadığım Hüzünlü Sızım

— Yazan Adam · 20 Mayıs 2010

Yetmiyor, bazen kifayet etmiyor
Yürekte hissedilenler, dile gelenler gizleniyor, söylenemiyor
Aynı lisan konuşulsa da, hissiyat anlaşılmayınca olmuyor, keder başlıyor
Gözler bakıyor, dil susuyor, hal çekiliyor, zahir olan ne varsa manadan uzaklaşıyor

Sen güya sahiplenmek istiyorsun
Her anı sorguluyorsun, nefesi boğuyorsun ve yıldırıyorsun
Ne bir hudut tanıyorsun ve ne de hakkı teslim ediyorsun, mahkûm ediyorsun
Ne sessiz bakışlarım ve nede boynumu büktüren suskunluklarım yetmiyor az geliyor

Hasrettiğim varlığında yetmiyor
Solgunluğum sanki keyif veriyor, ne dilin susuyor ne halin
Resmettiğin ne kadar melalin varsa ve manaya hasret kalınca nizah çıkıyor
Ne okuma keyfi bıraktın, ne yalnızlığın kadrine kandırdın, ne bir hal bıraktın, ne har

Artık yalnızlığımı açıyor bahar
Yıllara sâri suskunluğumda her nazar hazana açılan ardı
Zan neşet buldukça, hasredilen kalbi ses anlaşılmayınca, geriye ne kalıyor
Dil ne gariplik yaşıyor, gözler baksa da temaşa etmiyor, hal çekiliyor, kalpte inliyor

Yazma diyorsun, ne anlıyorsun
Okumadığın aşikârken bahanelerde bilmem ne buluyorsun
Talan ediyorsun, suskunluğumu yanlış telakki ediyorsun, hiç anlamıyorsun
Mahiyetine kimi almışsan ve duygusallığınla etkinde bırakmışsan zevke dalıyorsun

Haiz olduğun hukuku ihlal ediyorsun
Manalı nazarlarınla ve kahırlı lafzınla uzaklaştırıyorsun
İssız sokakların, kuytu köşelerin hamiyetine gark ediyorsun, yıldırıyorsun
Yaşamak varken, umut kalbimde harken, nedameti terk etmem arken, anlamıyorsun

Gizlenen ne varsa ve hesap mutlaksa
Sen bizzat yargıçlığa koyulunca, elbette mahkûm karşında
Ne anlıyorsun, hangi maksada binaen yapıyorsun ve hatta kar sınıyorsun
Ne yıllara sâri yorgunluğumu ve ne de ruhumun o hicran damlalarını hiç anlamadın

Mustafa CİLASUN